

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 813. Usque Ad Annum 859

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117867

§. 5. Concilium Cabillonense.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66103](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66103)

dormiant, sine mandato Episcopi aut Magistri nihil agant. Litteras discant & Psalmodiam, & idoneos se reddant ad docendos populos. Abbates cum suis Monachis secundum Regulam S. Benedicti vitam instituant, *quod illi, ajunt Patres, qui huic Concilio præsentes fuere, nobis promiserunt.* Delegati a Principe cum Episcopo Diocesano Monasteriorum situm considerabunt, an in tali loco sint, ubi omnia sibi necessaria invenire possint, ne foras egredi opus sit. Episcopi illos, qui in Monasteriis sunt, eligere jubeant, an Monachorum vel Canonico-
rum vitam amplecti velint. Ita etiam Moniales in ea quam elegerint professione perseverent. *Illis, dicunt Patres, qui moturi sunt quevelas, quod per donationes dolose suggestas patrum suorum hæreditate privati fuerint, quantum in nobis erit, auxilium feremus.*

c. 11.

c. 20.

c. 21.

c. 13.

c. 6.

§. V.

Concilium Cabilonense.

Patres Concilii Cabilonensis ad Ararim, *to. 7. p. 1272.*
ex tota Gallia Lugdunensi, excepta Provincia Turonensi, hi enim in alio loco suum Cœtum celebrarunt, congregati, sexaginta sex ediderunt Canones, ex quibus notatu digniores sunt sequentes: Episcopi, mandatis Imperatoris obediens erigant Scholas, in quibus Clerici

- Sæculum IX. rici artes liberales & Sacras Scripturas
A. C. 813. doceantur, ut idonei fiant ad erudien-
 dum populum. Episcopi ab ordinandis
 non exigant juramentum, quo affirment
 se dignos esse, Canones observaturos, &
 Episcopo, a quo ordinantur, obedientes
 futuros, quia periculum adest perjurii.
- c. 43. Sunt in aliquibus Locis Scoti, qui se E-
 piscopos dicunt, & ordinant Presbyte-
 ros atque Diaconos sine licentia Domi-
 norum vel Præpositorum suorum, *bas*
Ordinationes, inquit Patres, nullas es-
se declaramus, quia contra Canones
fiunt, & plerumque Simoniacæ sunt.
- c. 16. Episcopi, cum Diœceses suas visitant, non
 modo illicite nihil exigant, sed caveant,
 ne oneri sint, & nihil faciant, quod scan-
 dalo esse posset. Pro balsamo, ex quo
 S. Chrisma conficitur, pro cereis, pro
 Dedicacione Ecclesiarum, aut pro Ordi-
 nationibus nihil petant. Annum cen-
 sum a Presbyteris non exigant, nec mul-
 ctam petant ab incestis, ab illis, qui de-
 cimas non dant, aut a Presbyteris ne-
 gligentibus, quod aliqui, cum Comiti-
 bus consentientes, faciunt. Archidia-
 cono Dominatum in Parochos non exer-
 ceant, nec censum ab ipsis exigant.
- c. 18.
- c. 15. Confirmatio tam parum quam Baptis-
 mus iteretur. Communio non longo
 tempore differenda est, nec etiam indi-
 gne accedendum, sed prius per aliquot
 dies
- c. 27.
- c. 46.

dies ab operibus carnis abstinendum, ut Christianus communicans corpore & anima mundus sit. Omnes Fideles in Cœna Domini communicent, cum in illa die etiam Pœnitentes reconciliari soleant, ut communicare possint. Unctio ægrotorum non contemnatur, quæ est Remedium corporis & animæ. Cum in plerisque locis usus pœnitentiæ secundum veteres Canones fuerit abolitus, implorandum est Imperatoris auxilium, ut peccatores publici ad agendam pœnitentiam publicam compellantur, atque secundum Canones excommunicentur & reconcilientur.

Sæculum IX.

A. C. 813.

c. 47.

c. 48.

Aliqui non plene confitentur. Hi monendi sunt, ut tam peccata cogitationum, quam peccata externa confiteantur. Non solum Deo peccata sua confiteri oportet, sed etiam Sacerdotibus, & caveant imprimis Sacerdotes, ne in hoc iudicio vel gratia vel odio moveantur.

Confessio

peccatorum.

c. 32.

c. 33.

c. 34.

Multi in pœnitentia non tam Remissionem peccatorum, (*) quam temporis

c. 35.

ris

(*) Hier sehen wir, daß man in der rechtglaubigen Kirche nicht nur allein die sündliche Werke, sondern auch die Gedanken gebeichtet, daß es nicht genug gewesen, solche Gott zu beichten, wie die Predicanten thun, sondern daß man dem Priester

Sæculum IX. ris expletionem expectant, & si eis car-
A. C. 813. nis & vini usus interdicator, alium po-
 tum & alios cibos his deliciores quæ-
 runt. Vere pœnitens se omnibus cor-
 poris voluptatibus privat.

t. 36.

Quidam ex industria peccant, elee-
 mosynis deinde sua peccata deleturi.
 Chri-

Priester beichten soll, und daß die wesentliche Ab-
 sicht in der Buß, die Nachlassung der Sünden
 von Gott zu erhalten gewesen sey. So wird
 auch diese Lehre in der Kirchenversammlung nicht
 als neu, sondern als eine in der Kirchen ange-
 nommene Lehre vorgetragen. Wie hält's nun um die
 Gottesgelehrtheit unsers Lutherischen Uebersetzer,
 nach welcher die Buß nicht auf eine Genugthuung
 gegen Gott, sondern nur gegen der Gemeinde
 abzielet? Er würde sich mit der Antwort behel-
 fen wollen: Zu dieser Zeit hatte schon das
 Verderben in der Kirche überhand ge-
 nommen. Aber wenn dieses wahr ist, wo war
 denn zu dieser Zeit, das ist im achten und neun-
 ten Jahrhundert die wahre Kirche Christi? Wo
 war sein Versprechen: *Et portæ inferi non præva-*
lebunt &c. Matth. XVI. Was unser Uebersetzer
 auf diese Frage antworten würde, weiß ich nicht,
 allein der Herr Lorenz Mosheim hilft sich kurz
 aus der Noth und saget, wie wir schon einmal
 gehöret, dieses sey eine Frage, welche nur ein un-
 sinniger Mensch an die Herren Protestanten stel-
 len könne. So wohl, Herr Kanzler! das ist eine
 Prächtige Antwort, wenn man sonst nichts erträg-
 liches zu sagen hat, um sich die Leute dennoch vom
 Halse zu schaffen.

Christiano non licet ideo peccare, ut eleemosinam faciat, sed ideo danda est eleemosina, quia peccavit. Porro Pœnitentia injungatur secundum Scripturam & consuetudinem Ecclesiæ, repudiatis & penitus eliminatis libellis, quos Pœnitentiales vocant; horum enim tam certi errores sunt, quam incerti Auctores, qui peccatoribus adulantur, dum pro peccatis gravibus leves & inusitatas pœnitentias imponunt. Hoc Concilium explicatur a Concilio Turonensi, quod Libros Pœnitentiales non simpliciter rejicit, sed putat ab omnibus Episcopis, postquam in Palatio congregati fuerint, indicandum esse, quem ex Libris antiquis pœnitentialibus, missis ceteris, sequi oporteat.

Præterea in Concilio Cabilonensi legitur: Quod spectat ad peregrinationes, quæ Romam, Turonem & in alia loca suscipiuntur, multi abusus irrepererunt. Nam aliqui Presbyteri & Clerici putant, se ejusmodi profectioe a peccatis suis liberari, atque in ordinem suum esse restituendos. Laici impunitatem peccatorum suorum vel commissorum, vel futurorum perperam sperant. Inde putant potentes sibi licere a pauperibus subditis tributa exigere, & pauperes peregrinantes mendicare non erubescunt. Nos vero, ajunt Patres, *illos peregrinantes*

Hist. Eccles. Tom. XI.

B

tes

Sæculum IX.
A. C. 813.

c. 38.

Conc. Tur.

c. 22.

c. 45.

Sæculum IX. *tes laude dignos existimamus, qui Pœnitentiam ex Presbyteri consilio impleturi, suæ peregrinationi orationem, eleemosinas & emendationem morum suorum conjungunt.* Notatu dignum, quod tunc temporis ad limina S. Petri Romæ & ad Sepulchrum S. Martini Turone frequentissimæ peregrinationes fierent.

Canones
Concilii Ca-
bilonensis.

c. 40.

c. 8.

c. 7.

c. 39.

Presbyteri degradati in Monasteriis pœnitentiæ agendæ causa includantur; si gradu amisso vitam sæcularem ducere velint, ab Ecclesiæ Communione separantur. Si Presbyteri fruges reponant & servent, non ideo id faciant, ut suo tempore eas carissime vendant, sed ut superveniente penuria pauperibus subveniant. Deinde: *Quibusdam Episcopis Fratribus nostris objicitur, quod non nullis suadeant, Mundum relinquere, eum in finem ut Ecclesia eorum Bona acquirat, a quo mens Episcopi alienissima esse debet. Episcopi salutem animarum unice quærant, & Bonis Ecclesiæ utantur non quasi propriis, sed tanquam suæ fidei commissis, quibus pauperum inopiam sublevent.* Ergo, qui talia suggesserint, pœnitentiæ canonicæ subjiciantur, & qui simplices decepti fuerint, in suscepto vitæ genere permaneant, Bona vero usurpata ipsorum hæredibus restituantur. In omnibus Missis preces pro defunctis secundum antiquam Ecclesiæ consuetudinem & S. Au-

S. Augustini Auctoritatem recitentur. (*) Sæculum IX.
A. C. 813.

Ad nos relatum est, quod Ecclesiæ in possessionibus hominum privatorum sitæ usque adeo dividantur, ut unius Altaris designentur regiones quatuor, quarum singulæ suum Sacerdotem habent. Prohibemus in futurum ejusmodi partitiones, & Episcopus in tali Ecclesia Missam celebrari non permittat, usque dum inter Hæredes convenerit, cui Presbytero solè hujus Ecclesiæ Ministerium conferre velint. Hic videmus Jus Patronatus Laicis assertum. Concilium prosequitur in hunc modum: *Pauca dicimus de rebus pertinentibus ad Abbates & Monachos, quia ferme omnia istarum Provinciæ Monasteria profitentur Regulam S. Benedicti, in qua omnia ab ipsis servanda continentur.* Concilium ad ejusdem Regulæ observantiam obligat Moniales. At Canonicis Fœminis seu Canonissis (**) aliqua dantur præcepta, quæ potissimum

c. 22,

c. 53. 54. 55.
&c.

(*) Testimonium contra Protestantes irrefragabile!

(**) Ecce hic occurrunt Canonice seu Canonissæ! sed quo tempore, in quibus locis fundatæ fuerunt ejusmodi fœminarum Congregationes? an certam Regulam sequebantur, vel nullam? dignissima ampla Dissertatione materia.

Sæculum IX. tiffimum ad Claustrum, silentium, & mo-
 A. C. 813. res Abbatissarum spectant. Matrimonia
 Servorum non dissolvantur, etiamsi ad
 s. 30. diversos pertineant Dominos, si modo
 libero consensu & secundum Leges con-
 s. 31. traxerint. Si qua mulier ex nequitia
 vel imprudentia propriam prolem Ma-
 trinae loco in Confirmatione tenuerit,
 eum in finem, ut mariti torum effugiat,
 ab eo non separetur, sed pœnitentiam a-
 s. 19. gere conatur. Quælibet familia illi Ec-
 clesiae, ubi toto anno Sacris interest, &
 infantes baptizantur, Decimas pendat.
 Istud Concilium pro secundo Cabilonen-
 si habetur.

§. VI.

Concilium Turonense.

to. 7. p. 1259. In Concilio Turonensi, hujus Civitatis
 Rhem. 15. quarto, Canones quinquaginta & u-
 can. 7. nus editi. Quilibet Episcopus habeat
 Homilias, quæ Doctrinam Gregi suo ne-
 cessariam contineant, eidemque curæ
 fit, ut vertantur stilo claro in linguam
 Romanam rusticam, vel in Teutonicam
 quo intelligi possint ab omnibus. Nem-
 pe his duabus linguis utebantur Franci;
 prima erat lingua veterum Incolarum
 Gallo - Romanorum, id est latina, jam
 tunc temporis admodum corrupta, un-
 de lingua nostra Gallica originem tra-
 xit, altera erat lingua Francorum, a-
 liorum.